

MAGAZINE
D'INFORMACIÓ
I OCI

tot molins

octubre/novembre'26#67

totmolins.com

f @totmolins

MOLINS DE REI | PALLEJÀ | VALLIRANA | CERVELLÓ | SANT VICENÇ DELS HORTS

M

TERRORMOLINS

45a EDICIÓ

TERROR MOLINS

FESTIVAL DE CINE DE TERROR DE MOLINS DE REI

6 - 15 NOVEMBRE 2026

- ▶ ENTREVISTA. 20 anys del Posa't La Gorra a Molins de Rei. Pàg. 26 a 27.
- ▶ ENTREVISTA. El Rusc: El Terror Les Conserves torna a Molins de Rei. Pàg. 28 a 29.

farmàcia
canros

Halloween posa els ensurts.
Nosaltres, les tiretes.

Mossèn Cinto Verdaguer, 232 · Sant Vicenç dels Horts

93 656 20 07 · 93 656 98 14

ESPECTACLE: CÒMIC-LÍRIC-REVISTERO

SARSUELA & STRASS

HUMOR, NOSTÀLGIA, GRANS ÈXITS DEL GÈNERE I
ALTRES SORPRESES, PLOMES, LLUENTONS I... BOLQUERS!

JOAN GARCIA
GOMÀ

THANYA
SANTOS

"La Revoltosa"

7 DE NOVEMBRE

DE 2026 · 19 h

TEATRE DEL FOMENT
CULTURAL

MOLINS DE REI

8 DE NOVEMBRE

DE 2026 · 18 h

LA VICENTINA
SANT VICENÇ
DELS HORTS

PIANO: JORDI ROMERO
BALLET: THE WILD CHERRIES

COLIBRI
bakery & coffee

Resa
Residències
Universitaries

El Regne Magisc de

ENTRADES
MOLINS
DE REI

COMPRA
LES TEVES ENTRADES

Entràpolis i taquilla del teatre

ENTRADES
SANT VICENÇ
DELS HORTS

4 opinió

Lluís Carrasco, Ramon Canal, Jesús Cardona, Manel Borrego, Moisés Hernández Vallvé, Xavi PSX, Isabel Bargalló, Helena Álvarez, Xavier Montserrat, Tomeu Martí i Parellada

15 especial

Perruqueras Molins de Rei

16 sabiesquè?

Molins de Rei · Pallejà · Vallirana
Cervelló · Sant Vicenç dels Horts

24 entrevista

Víctor Torres

26 entrevista

Isabel Romero i Sergi Gil

28 entrevista

El Rusc

30 deprop

CEM: molt més que fer muntanya

31 el personatge

Sergi Bonafonte

PROPERA EDICIÓ 20 DE NOVEMBRE 2026
www.totmolins.com

@totmolins

STAFF

TOTMOLINS OCT/NOV'26 #67

Edició i Producció Executiva

TDT Media
molinsderei@tdtmedia.es

Coordinació Continguts

Aina Galceran Zamora
paraules@totmolins.com

Direcció Executiva

Moisés Hernández
hola@tdtmedia.es

Delegada Comercial

Susana Viudez
633 53 10 48 - digam@tdtmedia.es

Publicitat

640 84 59 01 - hola@tdtmedia.es

Disseny i Maquetació

José Fandiño Rodas
colors@tdtmedia.es

Distribució Equip TDT Media

Impressió

Lerigraf SLU-Alcoletge-Lleida

Edita Tinta Paper i Lletres, SL

CIF:B02820645

MEMBRE ASSOCIAT A:
amic associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

Intel·ligència artificial i procés editorial

La intel·ligència artificial forma part del nostre procés de creació editorial i participa en l'elaboració dels continguts de la revista.

Tots els continguts generats amb IA són revisats i validats pel nostre equip de redacció abans de publicar-se.

Els articles d'opinió i les col·laboracions signades són responsabilitat dels seus autors.

El criteri periodístic i la responsabilitat editorial són sempre humans.

La revista TOT MOLINS i l'empresa editora no es fan responsables dels continguts dels articles signats pels seus col·laboradors.

Els espais publicitaris NO podran ser considerats compromís contractual entre l'anunciant i el lector. Reservats tots els drets.

Algunes de les imatges utilitzades han estat cedides pels Ajuntaments de Molins de Rei, Cervelló, Vallirana, Pallejà i SV dels Horts.

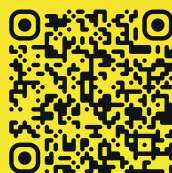
tot molins

PARAULA

AL

REVÉS

Vols un sopar
GRATUÏT
per a dues
persones?

Participa en el
CONCURS

- 1 Escaneja el QR i entra a la comunitat Tot Molins.
- 2 Troba la revista ancorada al grup.
- 3 Busca l'anunci que té la paraula al revés.
- 4 Respon a l'enquesta triant l'anunci correcte.

Si encertes, entres al sorteig
d'un sopar per a dos!
Al restaurant

pummaro

GUANYADOR CONCURS DE SET/OCT
"LA PARAULA AL REVÉS"

Javier Rodríguez Saura

Ha guanyat un dinar per a 2 persones
al restaurant **ÉS BO 53**.

Lluís Carrasco / @lluiscarrascomartinez

Voreres que aturen: quan caminar pel carrer es converteix en un esport de risc

La ciutat no comença a l'asfalt, sinó sota les nostres sabates. Caminar pel carrer hauria de ser un exercici quotidianament plaçid, un dret bàsic de ciutadania i el pilar fonamental de qualsevol piràmide de mobilitat sostenible. No obstant això, per a molts veïns i veïnes (**especialment, la gent gran o amb mobilitat reduïda**), transitar pels carrers s'ha transformat en una autèntica cursa d'obstacles. Una gimcana diària on el premi no és cap medalla, sinó arribar a casa sense haver trepitjat un paviment en mal estat.

La realitat quotidiana del nostre espai públic revela una urgència sovint ignorada pels despatxos oficials. Les voreres pateixen un deteriorament crònic que va molt més enllà de la simple estètica: d'una banda, trobem el clàssic xoc entre naturalesa i urbanisme, amb arrels d'arbres mal planificades que aixequen lloses i trenquen el nivell del terra; de l'altra, infraestructures obsoletes amb

materials antics, sots imprevistos i rebaixos de guals mal resolts que converteixen tot el recorregut en un pla inclinat i traïdor. No parlem d'incidències puntuals, sinó d'una realitat generalitzada en molts dels carrers de la vila que acumula dècades de pedaços en lloc de solucions estructurals.

Segurament, aquest aspecte tan bàsic i terrenal no s'estudia ni es recull en els plans de mobilitat urbana, més atents a les grans xifres o grans actuacions. Tanmateix, vetllar pel manteniment de les voreres és vital i indissociable per garantir una bona mobilitat accessible, segura i lliure de riscos per a tothom.

Aquest abandonament no és intranscendent; té un cost humà directe i inacceptable. Parlem de caigudes reals, de traumatismes, de pèrdues d'autonomia personal i de la por fundada de molts ciutadans a trepitjar el carrer. Sense anar més lluny, a casa meva ja n'hem patit les conseqüències directes amb dues caigudes, una

realitat dolorosa que comparteixo amb massa veïns i coneguts que podrien explicar històries idèntiques. Quan una infraestructura bàsica falla, el missatge implícit és d'abandonament institucional.

Per tot això, cal deixar enrere la lògica de la reparació d'urgència i de la resposta reactiva a base de pegats. Cal que el Govern municipal faci una planificació rigorosa i la posada en marxa immediata d'un programa continuat d'intervencions urgents. No hi ha transició verda ni mobilitat sostenible possible si la primera baula de la cadena (**el desplaçament a peu**) esdevé un perill físic. Garantir unes voreres netes, anivellades i segures no és un capritx estètic; és una qüestió de justícia social, d'accessibilitat universal i de dignitat democràtica. Cal que l'Administració escolti el clamor quotidià de molts ciutadans i doti els pressupostos dels recursos necessaris per prevenir abans de lamentar danys personals. La ciutat es guanya o es perd a peu de carrer. ◀

☎ 631 58 71 57 **Smart Mòbils** ☎ 93 016 63 12

REPARACIÓ DE TABLETS, MÒBILS I PCS / VENDA DE MÒBILS, TABLETS I ACCESSORIS

PREGUNTA PER LES NOSTRES OFERTES I PROMOCIONS DE TEMPORADA

CANVI DE PANTALLA

DISPOSITIUS MULLATS

SOFTWARE LENT

ALTAVEUS I AURICULARS

TOT EL RELACIONAT AMB EL TEU DISPOSITIU

JACINT VERDAGUER, 96 - MOLINS DE REI

smobils9194@gmail.com

☎ Dilluns a Dissabte 10:00h a 20:30h

TOT POT CANVIAR DE COP

Els temporals de pluja poden ser
imprevisibles. Els seus efectes, també.

Segueix les
indicacions oficials.

Evita les
zones inundables.

112
emergències

protecció civil

Generalitat
de Catalunya

Ramon Canal

El Contrapunt - La pluja no sap ploure

Arran de les darreres pluges, he pogut constatar que el vers de la cançó d'en Raimon cada dia es fa més palès i més greu. Per tant, l'evidència que existeix un canvi climàtic ja és innegable, malgrat que alguns (l'extrema dreta) segueixin negant-lo per interessos econòmics, i altres persones, per desconeixement, manca d'interès o per deixar-se portar per opinions manipulades políticament i ideològicament.

Les denúncies que fa temps que fan els científics i les entitats mediambientals sobre el retard a aplicar polítiques ambientals per implementar mesures que mitiguin el canvi climàtic no han tingut resposta per part de les administracions públiques i polítiques. Serveixi d'exemple la intenció tant del govern central com del govern de la Generalitat d'ampliar l'aeroport del Prat, que malmet espais protegits, com la Ricarda, i tot el sistema ecològic fins a la riera de Vallvidrera, a la nostra vila, a part d'omplir-nos de més asfalt, que no ajuda ni a temperar les calorades ni a escampar l'aigua quan plou com en els darrers anys.

I, malauradament, això ha vingut per quedar-se, tal com diuen els meteoròlegs i els científics.

Pel que fa a Molins de Rei, ha persistit la inundació del carrer Rafael Casanova, com ja és tradicional, i del pati del Palau. A més, els darrers episodis de pluges torrencials ens han permès descobrir que molts altres punts de la vila són susceptibles d'inundació, com ara diversos carrers del barri del Canal: Raseta, Verge del Pilar, Felip Canals, Sant Isidre, Menéndez Pelayo, Fassina, Ferran Agulló, i potser me'n deixo algun.

Altres punts conflictius han estat la riera Mariona i la riera Bonet (que, com el seu nom ja indica, són rieres), els barris de muntanya, amb especial afectació a la Rierada, i també el polígon Riera del Molí, els ponts de Can Baruta, que, per sort i per poc, l'aigua no va sobrepassar, i el barri de la Granja, on l'aigua de la riera, que és a tocar, hauria pogut afectar greument veïns i equipaments com la Clínica, l'escola la Sínia, el CAP Molins de Rei i possibles baixos de tot el barri. I, tal

com deia abans, com que no n'hem après, construïm la nova residència de gent gran en una zona potencialment inundable, amb el vistiplau de totes les administracions implicades.

Espero que nous episodis de pluges torrencials quasi diàries o de més intensitat no provoquin desgràcies personals en forma de víctimes mortals.

L'aigua per algun lloc ha de sortir; el sistema de clavegueram i els embornals s'han demostrat insuficients i, com que hem omplert els pobles i ciutats de ciment, totxo i asfalt, l'aigua llisca.

Afortunadament, a la nostra vila s'han reconvertit dues places dures (1 d'Octubre i Pont de la Cadena) en espais verds, però no n'hi ha prou. Cal aprofundir en un model urbanístic i de construcció de la vila que tinguin en compte la nova situació climàtica. Cal buscar fórmules per recollir l'excident d'aigua de pluja que es pugui originar, com, per exemple, les piscines soterrades, per evitar mals majors. ◀

Carnisseria DAVID

☎ 93 680 17 04

📞 689 016 389

📍 @carnisseriaDAVID

www.caldavid.cat

Mercat Municipal de Molins de Rei · Parades 29-32

Jesús Cardona / @jesus_cardona7

El dolç temps de la tardor

La tardor és una de les èpoques més fascinants de l'any. Tot sembla més suau, més madur i ordenat. Les calorades s'han acabat i el fred encara queda lluny. La tardor ha estat una estació procliu a les llegendes, supersticions i a les històries i contes. Les llegendes són la veu del poble que s'ha transmès als nostres dies. Cada generació les ha esmenat, adaptat i ampliat. Tanmateix, els pedagogs contemporanis recalquen la importància de l'avoriment, perquè aporta temps per a la creativitat. La tardor és, doncs, un moment fantàstic per a crear, desconnectar de les pantalletes a les estones lliures, avorir-se i endinsar-se en un conte o una llegenda.

La història que us explicaré avui és real i lliga molt bé amb aquest paisatge ja acompanyat de fulla seca i d'algun boiram. La nostra protagonista Caterina Campodonico va arribar a ser un personatge molt conegut a Gènova al segle XIX. La coneixien com la Paesana o la Nocciolina. Venia castanyes i canestrelli en una parada al carrer.

Els canestrelli són unes galetes populars a tot Itàlia, però especialment al Piemont i Ligúria. N'hi ha en forma de neula i de bunyol, però la pasta sempre és seca, molt adient per a la tardor.

Doncs bé, prop d'on la Paesana venia els seus dolços sovint hi passava un estudiant de música, pelat de fred i famolenc, anomenat Giuseppe Verdi. Cada vegada que Caterina el veia li regalava quatre castanyes cuites que li escalfessin les mans i l'estómac. Eren altres temps i feia més fred que no pas ara.

El compositor sempre va recordar la vella castanyera. Un cop va ser famós va convidar-la a totes les estrenes de les seves òperes. La seva entrada al teatre anava acompanyada d'un aplaudiment general.

Caterina també és famosa per haver-se autofinançat, amb el fruit del seu treball i estalvis, una de les escultures funeràries més famoses, ubicada al cementiri monumental de Staglieno. Quan la Nocciolina

va morir encara no havia pogut satisfer el deute amb l'escultor i la resta de l'import va ser completada amb donacions populars.

Al peu de l'escultura hi ha aquest epitafi:

“Venent quincalla als Santuaris d'Acquasanta de Garbo i de sant Cebrià, desafiant la intempèrie, m'he procurat els mitjans per a passar la vellesa i també per a immortalitzar-me a través d'aquest monument, que jo Caterina Campodonico (anomenada la paesana) em vaig fer fer mentre estava viva”.

La història de Caterina lliga amb les nostres castanyeres, quan als voltants de Tots Sants posaven la parada als nostres carrers i places. La castanyada que encara avui existeix, amb la tenacitat que tenen els costums folklòrics quan són de menjar i beure, porta sempre la càrrega del calendari pagès, del vent de poble i una llar de foc encesa per explicar llegendes ben antigues tot menjant castanyes i bevent un got de moscatell. ◀

VOLS VENDRE O LLOGAR?

La teva llar té un valor únic...
Nosaltres t'ajudem a mostrar-lo i a aconseguir el millor resultat.

ESCRIU-NOS PER WHATSAPP
610 533 748

www.kmimmobles.com

C/ Raseta, 11 · Molins de Rei

93 655 07 07

@km_immobles

Manel Borrego / @manumolins62

Que la mentida no torni a triomfar

► **Míriam Cano** és una escriptora i periodista nascuda a Molins de Rei l'any 1982. També és traductora i directora de l'escola Bloom. Ha publicat diversos llibres de poesia i des de fa anys conrea també, tant a la premsa com en format d'assaig, la no-ficció. Col·labora habitualment a *Catorze*. Ha estat la pregonera de la Festa Major de Sant Miquel.

L'escriptora acaba de publicar un assaig que porta per nom *Es mengen els gats*, una [càpsula] sobre les narratives de la ultradreta: "La ment humana assimila millor una mentida ben construïda que una veritat incòmoda. No hi fa res que el missatge sigui inconsistent, el que compta és que sigui intens. Les emocions fortes generen plaer, la indignació col·lectiva és addictiva. La ultradreta ho sap i ho explora. Per això, resistir el relat autoritari exigeix tornar a omplir el llenguatge de veritat".

L'autora, que va declamar un pregó d'altíssima qualitat narrativa sobre els *nosaltres*, exposa al seu assaig

que "el feixisme del segle XXI no s'alça amb desfilades marcial i crits a l'uníson. Sovint, comença amb una broma, un mem, una frase de cafè. És un feixisme viral, emocionalment convincent, adaptat al format breu, però que segueix utilitzant els mateixos pilars de sempre: **por, ressentiment i des-humanització**".

El títol del llibre esmentat (Es mengen els gats) és una provocació no pas inventada per la Míriam Cano: són paraules textuales de **Donald Trump** en un discurs en què acusava els immigrants de Springfield de menjar-se els gats i els gossos de la gent que hi vivia. "Diuen -segueix la Míriam- que arriben per destruir-nos, que no volen adaptar-se, que ens volen robar, contaminar o imposar la seva cultura". "I quan ja no queden arguments -conclou-, que es mengen els gats".

"I com pot ser -es pregunta l'escriptora- que després de tot el que sabem, la mentida torni a triomfar? No vivim, suposadament, en l'era del coneixement, amb totes les

dades a la nostra disposició i mil fonts per contrastar? I, tanmateix, torna a triomfar. I ho fa amb força, amb una cara nova, amb nous altaveus amb discursos reciclats".

En la seva introducció, Cano conclou que "això no va de les mentides concretes, sinó de la seva arquitectura. De com es construeix una narrativa capaç de trencar la realitat, de fer-la mal·leable". De com un relat pot convertir el veí en sospitós, el dissident en traïdor, la víctima en amenaça. És un llibre, aquest, "sobre la postveritat, sí, però també sobre la postempatia".

Un dels lemes que defensa la Míriam Cano és que "la forma més eficaç de resistència és la resistència a la mentida". Durant aquest assaig, l'escriptora fa una exploració del relat com a arma política, una dissecció de la mentida eficaç, del llenguatge que busca activar, no comunicar. Del discurs que va directe a l'emoció i es riu de la raó.

La veritat, conclou la Míriam Cano, ja no habita al centre del debat. ◀

DIA INTERNACIONAL DE LES PERSONES GRANS

1 D'OCTUBRE
MOLINS DE REI

Moisès Hernández Vallvé/ @mhvallve

Molins ha de tornar al taller

Si porto el cotxe al taller perquè fa una cosa estranya, espero que trobin què li passa i ho arreglin. Potser canvien una peça, ajusten un mecanisme i me'l tornen. Però si, quan torno a circular, noto la mateixa fallada, hi tornaré. No perquè negui la feina feta ni perquè aquella reparació fos innecessària. Hi tornaré perquè el problema que m'hi havia portat continua.

És amb aquesta lògica que em miro les inundacions del Centre Vila. No necessito saber calcular un col·lector per entendre que, si l'aigua torna a entrar a les botigues, encara tenim un problema. I que explicar les actuacions fetes no és el mateix que explicar com el resoldrem.

El 2014, el mateix Ajuntament ja identificava deficiències, anunciava mesures i un pla director de clavegueram. El 2015 es va completar una connexió de col·lectors per descarregar els punts conflictius. Aquest estiu s'hi ha tornat a intervenir i s'ha licitat la redacció del pla general. Mentrestant, el setembre

ens ha tornat a deixar comerços inundats. No és que no s'hagi fet res. És que, després de tantes visites al taller, l'avaria encara dona la cara.

Potser alguna intervenció ha reduït el cabal o ha evitat danys més greus. Si és així, expliquem-ho. Però expliquem també què no s'ha resolt. Perquè a qui torna a treure aigua del seu negoci no li podem respondre només amb una relació d'obres. La feina feta mereix ser reconeguda; el problema pendent exigeix una resposta.

I és aquí on voldria sentir més concrecions. De tot el que es va anunciar, què s'ha executat i què falta? Què han aconseguit les reparacions? Si encara no són suficients, quin és el pas següent? Tornant al cotxe: no em tranquil·litza saber quantes peces heu canviat si no m'expliqueu per què continua fallant i què proposeu fer-hi. Quan un problema es repeteix durant anys, també ens hem de preguntar si rep la prioritat política que mereix.

No demano miracles ni una vila immune a qualsevol aiguat. Dema-

no que ens preparem per reduir el risc i els danys, també davant del canvi climàtic. I que un nou estudi no sigui una sala d'espera sense data de sortida per als afectats. Mentre es redacta, què es pot fer als punts que ja sabem que fallen? Amb quin pressupost, sota quina responsabilitat i en quin termini?

Aquesta exigència és per al govern, però també per a una oposició que hauria de seguir els compromisos fins als resultats, no només fins al següent debat. Els veïns i els comerciants no haurien de convertir-se en enginyers ni perseguir expedients per saber quan els tocarà deixar de patir. Necessiten respostes comprensibles i compromisos que es puguin comprovar.

Perquè jo no porto el cotxe al taller perquè hi facin coses. El porto perquè em resolguin el problema. I, si encara no poden, espero que m'expliquin què falta, com pensen afrontar-ho i quan. Però sempre tenim l'opció de canviar de mecànic si aquell en qui hem confiat tantes vegades continua sense resoldre l'avaria. ◀

SEMAR
automoció

**Diagnosi avançada · Servei ràpid
Passem itv · Pneumàtics**

☎ 93 680 02 89 ☎ 630 720 545

📍 C/Menéndez Pelayo, 28
08750 Molins de Rei

✉ semar.automocio@gmail.com
📍 Semar Automocio
📍 Semar Automocio molins

**FARMÀCIA
DE LA CARRETERA**

P. SOLER VILARET

☎ **93 114 79 56**

📞 **672 286 190**

Dilluns a divendres de 8,30 a 20,30 h
Dissabte de 8,30 a 2 h

Avda. Barcelona, 51 - 53 - 08750 Molins de Rei

www.farmaciasolervilaret.com 📷 farmaciasolervilaret

Xavi PSX / @ xavipsx

The Witcher

► Ja sabeu que m'agrada força parlar sobre fenòmens que s'han obert pas a través d'un determinat format cultural, però que han assolit una qualitat i una popularitat tan elevades que no han tingut més remei que fer el salt a altres modalitats per arribar a nous públics. Del videojoc d'avui, ja fa dies que n'hauria d'haver parlat, però mai és tard, diuen...

A principis dels anys 90, l'escriptor polonès Andrzej Sapkowski va donar vida a Geralt de Rívia amb la seva saga de llibres *The Witcher* (El bruixot). Al llarg de vuit llibres, Sapkowski ens transporta fins al Continent, un món de fantasia medieval ple de nans, elfs, humans de tota mena, necròfags, homes llop, màgia, conflictes polítics i molta mala llet. I al bell mig de tot plegat hi trobem en Geralt, un bruixot entrenat des de ben jove en les arts de la guerra i la màgia per convertir-se en un mercenari especialitzat en la caça de bèsties i criatures malignes.

Però Sapkowski no imaginava que les aventures del seu bruixot aca-

barien arribant a un comandament de consola. Quan CD Projekt Red li va proposar portar *The Witcher* al món dels videojocs, l'escriptor va preferir assegurar-se els diners i va rebutjar els *royalties* que li oferien a canvi d'un pagament fix que, segons diverses fonts, rondava els 13.000 euros. Ningú veu el futur, és clar... però és fàcil imaginar que, amb el temps, aquella decisió li va portar més d'un mal de cap.

I és que la companyia polonesa va convertir *The Witcher* en una autèntica mina d'or. Tres videojocs després, la saga s'havia consolidat com una de les grans referències del gènere, especialment amb *The Witcher 3: Wild Hunt*. Si els llibres et feien imaginar les aventures d'en Geralt, el videojoc et permetia viure-les i, sobretot, decidir-les: quins encàrrecs acceptar, quina dama seduir, a quin territori viatjar o quina decisió prendre quan les coses es complicaven. El Continent estava als teus peus i les possibilitats semblaven infinites.

I llavors va arribar Netflix. El fenomen era massa gran per ignorar-lo

i la plataforma va fitxar Henry Cavill -en aquell moment, el nou Superman cinematogràfic- per posar-se en la pell d'en Geralt. Cavill, a més, era un gran aficionat a la saga. La sèrie ha arribat a quatre temporades i en té una cinquena prevista per al 2027. Potser no ha estat el gran èxit que molts esperaven, però sí que va aconseguir portar *The Witcher* a un públic que probablement mai no havia llegit Sapkowski ni havia agafat un comandament per jugar amb el videojoc.

The Witcher s'havia convertit en un fenomen mundial.

I ara, coincidint amb el seu aniversari, el 24 d'octubre, tornem al Continent amb una nova versió de *The Witcher 3: Wild Hunt*, mentre esperem amb ganes la futura quarta entrega. Un joc que sembla disposat a cedir bona part del protagonisme d'en Geralt a la Ciri, la seva pupil·la.

I jo, què voleu que us digui... Tinc moltes ganes que arribi. ◀

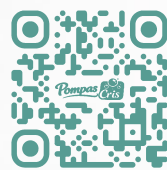
Cuida casa teva. Cuida de tu.

Neteja de la llar · Higiene personal
Cosmètica natural

T'esperem dimarts i dijous
10-13 h i 17-20 h

C/ Sant Agustí, 11, local 2 · Molins de Rei

Botiga online

Escaneja i compra

644 003 368

Isabel Bargalló / @ xavelli

Indignitat. Una vida recreada. Lea Ypi.

Traducció de Míriam Cano

► Hi ha una part de la història d'Europa que ens sembla culturalment i geogràficament molt llunyana, tot i que, cronològicament, se situa en un període que va de la Primera Guerra Mundial a la Guerra Freda. Potser perquè ens costa mirar el continent amb perspectiva, tenim la impressió —no sabem ben bé per què— que la seva divisió política ha existit des de sempre, com si les fronteres fossin una realitat immutable i no el resultat d'una història plena de conflictes, canvis i contradiccions. Pel que fa a Albània, el nostre coneixement sovint es limita a una associació gairebé automàtica, d'aquelles que ens han quedat gravades a la memòria escolar: Albània, capital? Tirana.

Però la història dels països no sempre coincideix amb la dels pobles que els habiten. La desintegració de l'Imperi otomà, que culminaria amb la creació de la República de Turquia, va transformar profundament el mapa polític del continent. Albània va

proclamar la independència el 28 de novembre de 1912, després de gairebé cinc segles de domini otomà. Fins aleshores, les poblacions albaneses havien viscut dins un imperi multiètnic i multilingüe, en què la llengua, les tradicions i els vincles culturals no sempre coincidien amb les fronteres polítiques que acabarien imposant-se.

Imaginem, doncs, una família que viu a Tessalònica, una ciutat que avui pertany a Grècia, a començaments del segle XX. Forma part de l'elit otomana, parla habitualment en francès i té l'albanès com a llengua familiar. Una combinació que potser ens sorprèn, acostumats com estem a associar una llengua, una cultura i una identitat nacional a un territori concret. Però aquesta família ens obliga a plantejar-nos algunes preguntes: els seus membres són turcs, grecs o albanesos? I, sobretot, qui decidirà a quin país pertanyen i on hauran de viure?

Lea Ypi, en una novel·la que, tal com indica en el subtítol, recrea la vida de la seva àvia Leman, ens

acosta a aquest món en transformació. A través de la història familiar, l'autora retrata el final de l'Imperi otomà, la formació dels estats grec i albanès, i l'arribada del comunisme als Balcanes. La vida de Leman ens ofereix algunes respostes, necessàriament parcials, a les preguntes que ens acabem de fer, però també ens mostra fins a quin punt les grans transformacions polítiques poden alterar el destí de les persones.

Aristòcrata d'origen otomà, Leman emigra de Tessalònica a Tirana, on es casa amb Asllan Ypi el 1941, en plena Segona Guerra Mundial. A partir d'aleshores, la seva vida, com la del seu marit, quedarà marcada pels trasbalsos polítics d'un país que, després de la guerra, caurà sota el règim comunista. Tots dos patiran les conseqüències de les purgues i de la repressió, en una història que ens recorda que les fronteres no són només línies dibuixades als mapes: també poden determinar la vida, la identitat i el futur de les persones. ◀

SARANA
el teu refugi de ioga i osteopatia

Ioga i Ioga Aeri

MOU EL COS • CALMA LA MENT • CONNECTA AMB TU

 ioga
  ioga Restauratiu
  Circuit Fit 30 minuts
  ioga Aeri
  Fit Aeropilates

 696 096 060
  C/ Dr Barraquer, 8 • Molins de Rei

Extraescolar de ioga i ioga aeri

Helena Álvarez / @ helenaalvarez_conh

El món és dels incansables

► Hi ha persones que tenen la capacitat de transformar la passió en una història viva. La Jessica Viñas n'és una. Mirada serena, llarga cabellera castanya i una elegància senzilla, d'aquelles que no necessiten fer soroll per fer-se notar. Però darrere d'aquesta calma hi ha una dona que no s'ha aturat mai.

Fa nou anys, la Jessica va fer un salt al buit: obrir a Molins de Rei un espai de moda pensat per i per a les dones. Així va néixer Verd Poma. No va ser fàcil. Hi havia por, nits sense dormir fent números i aquella veu que pregunta: «I si no surt bé?». Però la il·lusió de crear un lloc propi on la moda fos protagonista, entesa des de l'ànima, va pesar més que la incertesa.

Els començaments van ser petits, com aquell primer local. La Jessica ho feia tot: escollia la roba, atenia les clientes, ordenava els penjadors i aprenia dels encerts i dels errors. Perquè emprendre també és equivocar-se, aixecar-se i tornar-ho a provar. Peça a peça, clienta a clienta, Verd Poma es va

convertir en un punt de trobada al poble.

Quan va arribar l'oportunitat, va ampliar la botiga per oferir un servei més complet, proper i personalitzat. Créixer no era només guanyar metres quadrats: era fer més gran el seu somni.

Però si alguna cosa defineix la Jessica és la capacitat de reinventar-se. Quan les clientes van començar a buscar inspiració a les pantalles, va aprendre a explicar la moda a les xarxes, a fer directes i a posar-se davant la càmera amb la mateixa naturalitat amb què t'aconsella a l'empresari. Una botiga de poble que parla al món sense perdre l'essència de barri.

També ha fet dels valors una manera de treballar: tria proveïdors respectuosos amb el medi ambient i aposta per la proximitat, convençuda que vestir bé i fer-ho amb consciència no estan renyits.

Avui Verd Poma és un espai multimarca amb estils diversos i preus per a totes les butxaques. Però

el que el fa especial és qui hi ha al darrere. La Jessica escull cada peça pensant en dones reals, que volen sentir-se elegants i còmodes en el seu dia a dia.

La seva màgia apareix a l'empresari: potser entres buscant uns pantalons pitillo, però ella t'escolta i et proposa una faldilla llarga que mai no hauries imaginat. Et mires al mirall i et reconeixes: elegant, còmoda, tu mateixa. Per a ella, vestir bé ha de ser un plaer i una manera d'expressar qui ets.

La Jessica és una dona incansable: ambició, treball, creativitat, intuïció i determinació. Però el seu secret potser és no haver deixat mai que la por decidís per ella. Ens recorda que els somnis es fan realitat perseverant, adaptant-se i tornant a començar. I que, amb les coses clares i el cor a la mà, la moda pot convertir-se en expressió de l'ànima.

I tu, ets una incansable? ◀

Les Coses Bones

Herbolari i dietètica

T'escoltem.

T'assessorem.

Major, 12
Molins de Rei

93 680 11 94
lescosebones.com

JARDINERIA JORDI
www.jardineriajordi.com
Tel. 670 062 016

DISSENY I CONSTRUCCIÓ DE JARDINS

Manteniments • Recs Automàtics
Tractaments Fitosanitaris • Poda
Treballs amb fusta tractada • Treballs amb aigua
Gespa artificial • Jardins verticals

Molins de Rei

Xavier Montserrat. Portaveu de l'Associació Molinenca de Tast / @xavier.montserrat.olivella

Quan el vi també és solidaritat: 11è Tast Solidari pro-AFANOC

Hi ha ocasions en què compartir una copa de vi pot significar molt més que descobrir una bona anyada. Pot convertir-se en una manera de sumar esforços, de comprometre'ns amb el nostre entorn i d'ajudar famílies que travessen moments especialment difícils. Amb aquest esperit, des de l'**Associació Molinenca de Tast** organitzem, el **14 de novembre, l'11è Tast Solidari pro-AFANOC**, una iniciativa que uneix cultura del vi i solidaritat. El preu serà de **30 euros** i tota la recaptació es destinarà a AFANOC. El Tast forma part de la campanya "**Posa't la Gorra!**" de Molins de Rei, impulsada per l'**Associació de Suport als Infants de Molins de Rei**. Aquest 2026 té, a més, un significat especial: **es compleixen 20 anys de la primera festa celebrada a la vila**, una iniciativa que amb els anys ha aconseguit implicar entitats, comerços, empreses, escoles i ciutadania. Dins d'aquesta gran xarxa solidària, La Molinenca hi aporta allò que millor sap fer: reunir persones al voltant de la cultura del vi. L'11è Tast Solidari comptarà amb **vins catalans de primer nivell**, cedits pels cellers participants i presentats amb la

col·laboració de sommeliers. Però la solidaritat va més enllà de les ampelles: **comerços, forns, pastisseries i establiments de Molins de Rei també hi participen amb la donació dels productes que acompanyaran el tast**, als quals se sumaran **col·laboracions especials pensades per crear diferents maridatges**. Aquesta suma de complicitats és, de fet, una de les coses que més ens enorgulleix. **Cellers, comerç local, professionals de la gastronomia i del vi, entitats i participants aporten, cadascun d'ells, una petita part per construir plegats una gran iniciativa solidària**. Els cellers comparteixen els seus vins i el seu prestigi; els establiments de la vila, els seus productes i la seva feina, i els assistents, la seva contribució. Tot amb un mateix objectiu. I hi ha un aspecte que volem remarcar especialment: **el 100% dels diners recaptats amb el Tast es convertirà en donació a AFANOC**. La Molinenca de Tast assumeix les despeses d'organització perquè la totalitat de les aportacions dels participants arribi a la finalitat solidària. La recaptació contribuirà a la **Casa dels Xuklis**, un espai d'acollida per a famílies que s'han de desplaçar perquè els seus

fills o filles rebin tractament. Disposa de 24 apartaments i diversos espais comuns pensats perquè infants i famílies puguin sentir-se, tant com sigui possible, "com a casa". Aquest 2026, la Casa celebra **15 anys** i més de **1.000 famílies** hi han trobat una llar al llarg de la seva trajectòria. La solidaritat de Molins de Rei té resultats molt concrets. El 2025, la campanya local "**Posa't la Gorra!**" va superar els **25.000 euros de recaptació**. Només el Tast Solidari hi va aportar **5.008 euros**, una xifra que enguany ens agradaria superar. A La Molinenca ens apassiona descobrir el vi, els territoris i les persones que hi ha al darrere, però també creiem que aquesta passió pot retornar alguna cosa a la societat. **Al Tast Solidari, el vi és el punt de trobada; la solidaritat és la veritable protagonista**. El 14 de novembre tornarem a aixecar les copes. Ho farem per compartir grans vins catalans, però sobretot per **ajudar els infants amb càncer i les seves famílies**.

I aquest serà, sens dubte, el millor maridatge de la jornada. Més informació: Associació Molinenca de Tast molinencadetast@hotmail.com. ◀

Els de la BÀSCULA

📍 Plaça de la Bàscula, 4, 08750, Molins de Rei, Barcelona

☎ 93 639 91 38 - 661 346 233

🐾 Nutrició

🐾 Perruqueria **amb cita prèvia**

🐾 Antiparasitaris

🐾 Complementos

🐾 Autorentat **amb cita prèvia**

🐾 Servei a Domicili **"gratuït"**

Tomeu Martí i Parellada / © TomeuMartiiParellada

La Torre Dimasa

Un nom, avui, poc conegut però històricament ben complicat.

Comencem pel mas Bonet de Requesens. Us sona la riera de Bonet?

Coincidint en gran part en l'esmentat territori, direm que entre els segles XII i XV, si no abans, el mas Bonet va ser potent: abastava des de Sant Pere Romaní cap a l'oest, de l'ermita vers la vila, i limitava amb terres del castell Ciuró, en l'anomenat camí de Sant Pere, i del pla de Regués al riu.

Pere Bonet, del mas Bonet, morí de la pesta bubònica el 1467 i la finca passà a mans d'Isabel de Joan i de Soler, vídua de Galzeran de Requesens. Va ser Isabel qui nomenà hereu del mas Bonet el seu fill Dimas de Requesens i al mas se'l passà a conèixer com Torre Dimasa.

No queda clara, tot i examinar documents, la pertinença de l'església de Sant Pere a la Torre Dimasa, perquè el mas Moriscot, que l'envoltava, mostrava independència del mas Bonet i, en canvi, els Bonet

i els Requesens l'esmenten com seva.

Es podria pensar en un discutible concepte de propietat, que barreja drets i alou: tenia el mas Bonet una torre, o Torre Dimasa, i se n'adjudicà el nom per drets sobre la torre annexa a Sant Pere?

Si ens situem en l'existència de la Torre Dimasa a partir de Dimas de Requesens, arribem al moment en què Mencia, filla de Lluís de Requesens, compra, el 1585, la propietat a Maria Joanna de Boixadors, senyora de Savalla i neta de Dimas de Requesens.

El 1674, Anna Maria de Cardona, comtessa d'Oropesa, ven la Torre Dimasa a Joseph de Pallarès, donzell de Barcelona, i creiem que la cedeix a Francisco Valls i de Pallarès, segons un document autoritzat.

Si bé consta la venda de la Torre Dimasa, sembla que no se'n venqué tota la propietat, de la qual es recaptaven nombrosos censos i dels quals el 1745 encara se'n rebien.

La família Valls eren destacats comerciants i mentre aquesta propietat fou seva, fou destinada a residència d'estiu.

A principis del segle XIX la compra la família Llimona, interessats en l'agricultura. El poc manteniment en les infraestructures i la limitada aportació de recursos econòmics els portà a desfer-se'n i el nou comprador fou la Diputació de Barcelona. Possiblement, en aquell moment en deien Torre Llimona i d'aquí a Torre Llimasa, últim nom conegut.

La compra per part de la Diputació fou amb finalitats benèfiques per destinar-la a centre d'acollida i formació per a nens orfes i necessitats per aprendre agricultura, guiats per la Congregació de les Germanetes dels Ancians Desemparats. Passat un temps, la Diputació considerà convenient traslladar-lo a una finca de Sant Boi de Llobregat, la qual evolucionà a Colònia de Sant Boi.

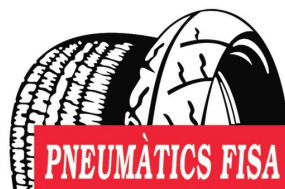
Tot porta a pensar que els censataris seguien amb les terres i molts passaren a fer-se'n propietaris. ◀

93 680 11 29

infotaller@pneumaticsfsa.com

**Reparació-Venda
Equilibrat electrònic
Alineats de direcció
Equilibrat de moto**

Jacint Verdaguer, 31· Molins de Rei

La bellesa de Molins té nom propi

Posem cara al talent que ens cuida, a prop de casa.

A Molins de Rei, cuidar-te també és fer poble. Darrere de cada saló hi ha persones, ofici i una manera pròpia d'escoltar. Quatre perruqueries de la vila ens conviden a descobrir com entenen la cura del cabell: temps, assessorament i un tracte proper per trobar un estil que encaixi amb tu. ◀

@raffelpagesmolins
933 156 640

Raffel Pages Molins de Rei

▶ Al saló de Marta Resines, el luxe és el temps i un servei de qualitat. L'ambient tranquil, la música relaxant i les converses en veu baixa conviden a desconnectar. Cada servei es personalitza, amb una comunicació propera i transparent. La formació nacional i internacional els permet incorporar noves tècniques amb agilitat. Una manera de cuidar el cabell amb calma i atenció a cada persona. ◀

@cristinasedanoperals
936 685 537

Cristina Sedano

▶ Més de vint anys d'ofici i un tracte proper i natural defineixen Cristina Sedano. Atenta a les noves tendències, adapta cada servei a qui té davant i aposta per l'escolta. Els metxes babylights i els tractaments d'hidratació són els serveis més demanats. El seu objectiu és que cada persona trobi un saló on sentir-se com a casa i en surti contenta, afavorida i amb ganes de tornar. ◀

@style.aras
674 134 143

Ara's Style

▶ A Ara's Style, la Lara t'ajuda a trobar un estil que encaixi amb tu i amb el teu dia a dia. El tall, el color i la cura del cabell es treballen amb assessorament personalitzat, buscant un resultat natural, afavoridor i fàcil de mantenir a casa. Un saló de proximitat on l'escolta i l'atenció als detalls són el punt de partida perquè et sentis a gust i gaudeixis de la teva imatge ◀

Vega Perruquers

▶ A Vega Perruquers, la professionalitat i el tracte familiar van de la mà. El saló aposta per noves tècniques i productes naturals i vegans, sense sulfats ni parabens. La qualitat del servei i una atenció propera defineixen la seva manera de treballar. Volen que cada client se senti com a casa: l'atenen amb la confiança i la cura que dedicarien a algú de la família ◀

@vega_perruquers
935 852 308

SABIESQUÈ?

Foto: Ajuntament de Molins de Rei

Molins implantarà la ZBE el gener

► Molins de Rei posarà en marxa la Zona de Baixes Emissions l'1 de gener de 2027. La restricció afectarà el Centre Vila i el barri de la Granja els dies feiners, de 7 a 20 h, i es controlarà amb càmeres de lectura de matrícules. Els vehicles no autoritzats s'exposaran a sancions de 200 euros, tot i que hi haurà excepcions i una moratòria per a determinats residents. ◀

Som Molins consolida la comunicació ciutadana

► L'APP Som Molins es consolida com un dels principals canals de comunicació entre l'Ajuntament i la ciutadania. Durant el 2025 va registrar 861 incidències, totes tramitades pels serveis municipals: 759 es van resoldre i 102 es van descartar després de la valoració tècnica. En total, el consistori va gestionar 1.191 entrades entre incidències, queixes, suggeriments i reclamacions. ◀

Foto: Ajuntament de Molins de Rei

SomMolins

Utilities

Get

Foto: Ajuntament de Molins de Rei

Sant Pere Romaní prepara la seva recuperació

► L'Ajuntament ha elaborat un pla director per recuperar el conjunt patrimonial de Sant Pere Romaní, del segle XI. El document preveu restaurar l'ermita i la torre, millorar els accessos i recuperar l'entorn paisatgístic. Les actuacions s'organitzaran en quatre fases i també permetran adaptar l'espai per acollir visites, activitats educatives i propostes culturals. ◀

Què vols
arreglar?

Vine a CarFer.

T'assessorem!

Bricolatge • Fontaneria • Electricitat • Roba laboral • Tall de fusta a mida • Menatge • Servei manetes

Rafael de Casanova, 79 • Molins de Rei

614 323 047

Sarsuela & Strass arribarà al Foment

► El Teatre del Foment Cultural de Molins de Rei acollirà el 7 de novembre, a les 19 h, l'espectacle *Sarsuela & Strass*. La proposta combinarà humor, nostàlgia i grans èxits del gènere líric amb Joan Garcia Gomà i Thanya Santos, acompanyats pel pianista Jordi Romero i el ballet The Wild Cherries. Les entrades es poden adquirir a Entràpolis i a la taquilla del teatre. ◀

Imatge lliurada per la productora

Foto: Ajuntament de Molins de Rei

L'MB3 guanya capacitat amb dos microbusos

► La línia MB3 ha incorporat dos nous microbusos per reforçar la connexió entre el centre de Molins de Rei i els barris de muntanya. Els vehicles disposen de 33 places cadascun i permeten elevar la capacitat conjunta del servei de 73 a 95 passatgers, un 30% més. La línia dona servei a Sant Bartomeu de la Quadra, la Rierada i Vallpineda i connecta amb Rodalies i FGC. ◀

EN VENDA

**JORDI, MARTA, MARIONA I'EN NIL
VOLEN VIURE A CASA TEVA.
EN PARLEM?**

FINCAS ORDOÑEZ
GESTIÓ INMOBILIÀRIA
api AICAT 6571
24 anys amb tu

T. 93 653 21 09 - 652 980 470
Av. Guatemala núm. 13 - 08740 - Sant Andreu de la Barca
www.fincasordonez.com - info@fincasordonez.com

Donem's l'exclusiva
i et regalem l'alarma

Alarma

Foto: Ajuntament de Sant Vicenç

L'Ajuntament ha impulsat el reciclatge orgànic

► L'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts ha posat en marxa una campanya per millorar la recollida selectiva de la fracció orgànica. Amb el lema "A l'orgànica, només orgànica", la iniciativa ha inclòs punts informatius, jocs i activitats educatives per explicar què s'ha de dipositar al contenidor marró i reduir-hi la presència de residus impropis. ◀

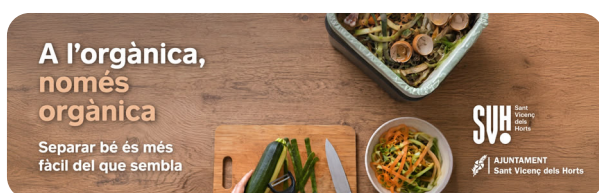

Foto: Ajuntament de Sant Vicenç

Foto: Ajuntament de Sant Vicenç

La Nit d'Emprenedoria ha premiat talent local

► El Molí dels Frares ha acollit l'11a Nit de l'Emprenedoria Vicentina, una trobada dedicada al talent, la innovació i els nous projectes locals. La biotecnòloga Patricia Aymà ha protagonitzat la conferència central i l'acte ha reconegut CRESMEL ENGINEERING, GANAS Y CANAS, BIJA IOGA i VIU SVH en les diferents categories dels premis. ◀

CONNEXUS
PSICOLOGIA
CENTRO DE PSICOLOGIA

**Conectamos contigo
para construir bienestar**

Acompañamiento profesional, cercano
y personalizado para cada etapa de tu vida.

INDIVIDUAL
Un espacio seguro
para comprenderte
y sanar.

PAREJA
Mejoramos la
comunicación
y fortalecemos
el vínculo.

FAMILIAR
Ayudamos a construir
relaciones sanas y
equilibradas en el
entorno familiar.

GRUPOS
Espacios de apoyo,
aprendizaje y
conexión.

*"Tu bienestar es el punto
de conexión contigo mismo
y con los demás."*

NUEVOS PACIENTES BIENVENIDOS
Primera revisión y diagnóstico sin compromiso

Avinguda València, 6, 5è 2a
08750 Molins de Rei (Barcelona)

626 768 225

info@connexuspsicologia.es

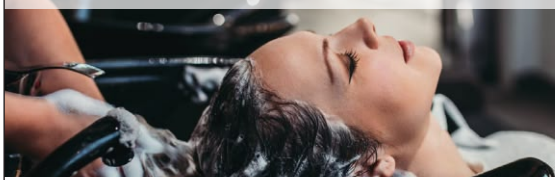
www.connexuspsicologia.es

**LYDIA
LOPEZ**

**ESTILISTES
PERRUQUERS**

WhatsApp icon 600 31 19 78

Dilluns - divendres 9 a 13h i 15 a 20h. Dissabtes 9 a 13h.

Rafael Casanovas 52 - Molins de Rei - Tel. 936 80 21 16

La Federació ha reconegut dues bones pràctiques

► La Federació de Municipis de Catalunya ha reconegut Sant Vicenç dels Horts entre els ens locals que han impulsat polítiques públiques innovadores. La Mostra Internacional de Pastisseria i el programa d'inserció sociolaboral "Treballa't" han estat inclosos entre les bones pràctiques destacades. L'alcalde Miguel Comino ha assistit a l'acte celebrat a Tarragona. ◀

Foto: Ajuntament de Sant Vicenç

El Hackathon ha activat el talent jove

► L'Institut Frederic Mompou ha acollit el segon Hackathon x SVH, amb la participació de 24 alumnes del centre i dels Salesians, distribuïts en sis equips. Els joves han treballat propostes per millorar espais del municipi amb criteris de sostenibilitat, utilitat i viabilitat. Ciments Molins ha actuat com a empresa padrina d'aquesta segona edició. ◀

Foto: Ajuntament de Sant Vicenç

diagonal

MUDANCES i GUARDAMOBLES

"Perquè cada família és única i cada mudança també ho és"

www.mudanzasdiagonal.com / info@mudanzasdiagonal.com / T. +34 936 724 484

Terra can

mima scotta

Perruqueria
canina

Tot per cuidar-lo. Tot per mimar-lo.

Nutrició · Higiene · Roba
Descans · Accessoris

en compres
superiors a 50 €

Vallirana

Sant Vicenç dels Horts

C. Major, 289

C. Barcelona, 198

936 59 66 10

640 614 417

Servei a domicili

DIAZaluminis

BONA FESTA MAJOR

DISTRIBUIDOR AUTORIZADO

K·LINE
Creamos Ventanas

 KÖMMERLING®

**PERSIANES I AUTOMATISMES
TANCAMENTS D'ALUMINI
MALLORQUINES
MAMPARES DE BANY
MOSQUITERES**

Tel. 936 800 656

Av. de València, 72 · 08750 Molins de Rei

www.diazaluminis.com info@diazaluminis.com

Pallejà camina per visibilitzar la diabetis

► Pallejà s'ha sumat aquest diumenge 18 d'octubre a la iniciativa Llobregat x la Diabetis, una ruta de 180 quilòmetres en tres dies per donar visibilitat a aquesta malaltia. El municipi ha estat un dels punts de pas de la caminada, amb una trobada al riu, al costat del Bar Mihilla, i amb el suport de representants de l'Ajuntament i de BonpreuEsclat. ◀

Pallejà reforça la prevenció d'incendis forestals

► Pallejà ha iniciat aquest octubre treballs forestals al bosc de les Rovires per reduir el risc de grans incendis. Les actuacions busquen disminuir la continuïtat de la vegetació, facilitar les tasques d'extinció i afavorir la biodiversitat. Els treballs, finançats per la Generalitat, també s'estenen a altres punts de l'entorn i duraran uns tres mesos. ◀

Foto: Ajuntament de Pallejà

Foto: Ajuntament de Pallejà

Els infants aprenen seguretat viària jugant

► Pallejà ha celebrat una nova activitat de la programació estable d'oci familiar amb el Parc de Trànsit. Els infants han pogut practicar la circulació en un entorn adaptat, familiaritzar-se amb els senyals i les normes viàries i posar a prova els seus coneixements. La proposta ha comptat amb la participació i el suport de la Policia Local. ◀

ASSESSORIA I FINQUES MATA I FILLS SL

Corredoria d'assegurances, S.L.

Assessoria fiscal, laboral i comptable

Administració de comunitats

C/ Pere Calders, 8, Baixos, Local 5, 08750 Molins de Rei

T. 93 668 20 49 · M. 630 488 724 · info@matabala.com

Reconeixement a la Vallineta

La campanya **Suma't a la colla Vallineta** ha estat reconeguda com a bona pràctica pel Banc de Bones Pràctiques dels Governos Locals de Catalunya.

La Vallineta es converteix en bona pràctica

► La campanya “Suma't a la colla Vallineta” ha estat incorporada al Banc de Bones Pràctiques dels Governos Locals de Catalunya pel seu caràcter innovador i la seva qualitat. La iniciativa fomenta el reciclatge, el civisme i la participació ciutadana, especialment entre infants i famílies. És el segon any consecutiu que un projecte municipal rep aquest reconeixement. ◀

Foto: Ajuntament de Vallirana

La Cavalcada de Reis busca col·laboradors

► L'Ajuntament de Vallirana ha obert la participació al grup de treball que organitzarà la Cavalcada de Reis 2027. La convocatòria s'adreça tant a entitats locals com a ciutadania a títol individual. Per formar-ne part cal inscriure's per correu electrònic i comprometre's a assistir a les reunions. La primera trobada es farà el 22 d'octubre a les 19.30 h. ◀

Foto: Ajuntament de Vallirana

Foto: Ajuntament de Vallirana

El servei domiciliari planteja noves millores

► L'Ajuntament i el Consell Comarcal del Baix Llobregat han reforçat la coordinació per millorar el Servei d'Atenció Domiciliària. La trobada ha servit per analitzar incidències, plantejar millores i posar l'accent en una atenció més propera i adaptada a cada persona. També s'ha destacat la tasca de les professionals que atenen les persones usuàries i les seves famílies. ◀

**10 anys a Molins de Rei,
10 anys al teu costat.**

Occident

Jordi Mateo

Agència d'assegurances exclusiva
Núm. Reg. C046846063964R

T 93 004 92 48 - M 659 975 638
mc.assessors@occident.com
C/ Verge del Pilar 6 local 3, Molins de Rei

Contacta'ns!

Foto: Ajuntament de Sant Vicenç

La Policia explica les normes dels patinets

► Els agents comunitaris de Cervelló han visitat els centres educatius per explicar la nova normativa sobre patinets elèctrics, vigent des de l'1 d'octubre. Les xerrades han abordat qüestions com l'edat mínima, l'ús obligatori del casc, l'assegurança, el registre del vehicle, l'homologació i les mesures de visibilitat i seguretat per circular de nit. ◀

La Castaween torna a guarnir Cervelló

► Cervelló torna a convocar els concursos de decoració de cases i establiments amb motiu de la Castaween. Del 26 d'octubre a l'1 de novembre, balcons, jardins, patis, façanes i comerços es podran guarnir amb motius de Halloween, tardor o Castanyada. Les inscripcions per al concurs de cases es poden fer fins al 23 d'octubre i els guanyadors s'anunciaran el dia 31. ◀

Sessió de Ple ordinari del mes de setembre

El Ple aprova nous acords municipals

► El Ple ordinari de setembre de Cervelló ha aprovat per unanimitat el compte general de 2025, els festius d'obertura comercial de 2027 i la incorporació de més suport educatiu a l'Escola Bressol. La sessió també va donar llum verda a una moció sobre el nou rebut de 2026 i el finançament de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. ◀

Foto: Ajuntament de Sant Vicenç

PERFECT WORK

C. Torrent del Matre, Sig n°7
P.I. El Grab, 08758, Cervelló (BCN)
info@tafimgroup.com
93 684 11 28
www.tafimgroup.com

MODERNITZA LA TEVA TERRASSA O JARDÍ AMB LES NOSTRES TARIMES, TANQUES I GESPA...
I NO ENS OBLIDEM DEL PAVIMENT VINÍLIC PEL TERRA D'INTERIOS !!!

45a edició del TerrorMolins

Cinema de terror amb projecció internacional i arrels molinenques.

Víctor Torres, programador del TerrorMolins.

«El festival no seria el que és sense la gent que hi ha darrere»

▶ El metratge trobat i la visita de Daniel Myrick i Eduardo Sánchez, directors de The Blair Witch Project, marquen la 45a edició del TerrorMolins. Víctor Torres, programador del festival, ens presenta les novetats d'enguany i reflexiona sobre el futur d'un certamen que ha assolit una dimensió internacional sense perdre la seva identitat. Una conversa sobre cinema, arrelament i la voluntat de continuar sent un punt de trobada per als amants del terror.

El TerrorMolins arriba a la 45a edició. Què representa aquesta fita per al festival i per a Molins de Rei?

Arribar a la 45a edició és una barbaritat. Hem aconseguit una dimensió internacional sense perdre la identitat. El festival forma part de la història del poble: hi ha famílies que l'han transmès d'una generació a una altra. És una celebració, però també una responsabilitat: continuar sent un punt de trobada per al cinema de terror.

Més enllà de la programació habitual, heu preparat alguna proposta especial per celebrar aquesta edició?

No, ens hem centrat en el metratge trobat, que estarà present en diferents espais. I tot el que envolta *The Blair Witch Project* serà molt especial: tenir Daniel Myrick i Eduardo Sánchez a Molins, homenatjar-los i conversar sobre una pel·lícula que va canviar moltes coses és una oportunitat que no passa cada any.

Quines són les principals novetats d'enguany i quines tres cites recomanàreu no perdre's?

Començaria per la cloenda amb *The Blair Witch Project* i els seus directors, Daniel Myrick i Eduardo Sánchez. També les 12 Hores, una de les experiències més pròpies del festival. I la inauguració, amb l'estrena catalana de *Los que vienen*, de Víctor Català. Aquestes tres sessions són 100% obligatòries.

Per què heu escollit el metratge trobat i com es reflectirà en la programació?

És un llenguatge que ha canviat la manera d'explicar històries de terror. Ens interessa la frontera entre realitat i ficció: fins a quin punt el que veiem sembla que podria haver passat. Des de les càmeres domèstiques i el VHS fins als mòbils, les GoPro i les xarxes socials, la tecnologia ha canviat com expliquem i consumim aquestes

històries. El tema serà present en pel·lícules, exposicions, activitats i altres continguts.

Què suposa rebre Daniel Myrick i Eduardo Sánchez, directors de *The Blair Witch Project*, a la cloenda?

És un luxe. *The Blair Witch Project* va canviar la manera de fer cinema amb pocs recursos, de vendre una pel·lícula i de relacionar-se amb el públic a través d'internet. Tenir els dos directors junts a Molins de Rei, 27 anys després de l'estrena, homenatjar-los i escoltar-los parlar de tot aquell procés és molt especial.

Què tenen les 12 Hores perquè el públic hi torni?

No és simplement estar dotze hores en una sala veient pel·lícules. És l'ambient, el públic, els crits, les rialles, el cansament... i la sensació de viure una cosa amb molta gent al mateix temps. Hi ha gent que ve cada any i ja ho té marcat al calendari. Això és una de les coses que més ens agrada.

El Premi Angoixa dobra la dotació fins als 10.000 euros. Què pot aportar a les noves veus del cinema de terror en català?

La possibilitat real de fer un curtmetratge. Hi ha gent amb una idea, un guió o molt talent, però sense recursos per fer-ho realitat. Passar de 5.000 a 10.000 euros és apostar pel talent que crea terror en català. Volem que el català tingui espai en el cinema de gènere i que les noves generacions tinguin eines per explicar les seves històries. No seria possible sense patrocinadors com ALDA Productions, LA MASIA STUDIO o NRD, que ens han ajudat econòmicament o en espècie.

Quines activitats recomaneu a infants, joves o famílies que vulguin descobrir el festival?

Terror Kids ofereix una sessió relaxada i accessible de curts per

a infants de 6 a 12 anys, l'estrena del curt realitzat al taller de cinema infantil que es fa a la Biblioteca el Molí i la projecció *Chomón per a la mainada*. També hi ha tallers de cinema i manualitats i un espai de lectura terrorífica a la Pista de La Peni. Per als joves, destaquen el taller per formar part del Jurat Jove, la sessió Terror Jove, programada pel grup de programadors joves del festival, i la taula rodona *Testimonis del pànic*, sobre el subgènere *found footage*.

Quin paper tenen els voluntaris i les entitats locals a l'hora de fer possible el TerrorMolins?

Fonamental. El festival no seria el que és sense la gent que hi ha darrere. Hi ha moltes hores de feina de voluntaris, entitats, amics i familiars que el públic no veu. Aquesta implicació fa que Molins de Rei no sigui simplement el lloc on es fa un festival, sinó que el festival sigui realment de Molins de Rei. Ho hem de cuidar: és part de la nostra identitat.

De cara a les pròximes edicions, quin és el principal repte del festival i què us agradaria aconseguir?

No perdre allò que ens fa diferents. Volem continuar portant grans noms, pel·lícules i professionals de tot el món, però continuar sent un festival proper, amb personalitat i connectat amb Molins de Rei. També volem descobrir cinema i donar oportunitats a cineastes que encara no tenen un nom. Si d'aquí a uns anys veiem que directors que van passar per Molins quan començaven han fet grans coses, crec que hauré fet molt bé la feina. ◀

20 anys del Posa't La Gorra a Molins de Rei

Isabel Romero i Sergi Gil, vint anys fent créixer una festa solidària

Isabel Romero: «Tenemos que llegar hasta los treinta. Aún somos jóvenes y podemos seguir ayudando»

▶ El 2007, una idea nascuda entre dos negocis veïns -l'Illa del Tresor d'Isabel Romero i el Cèltic de Sergi Gil- va posar en marxa a Molins de Rei una festa que enguany arriba a la 20a edició. Amb el suport municipal, AFANOC i una xarxa que no ha deixat de créixer, el Posa't la Gorra s'ha convertit en una cita solidària de la vila. Isabel, actual presidenta de l'Associació de Suport als Infants de Molins de Rei, i Sergi, impulsor i expresident, miren enrere i expliquen què hi ha darrere de vint anys de feina. Aquest 22 de novembre, la celebració es trasllada a la plaça de l'1 d'Octubre.

Quan vau començar, imaginàveu que aquella primera festa arribaria fins als vint anys?

ISABEL: Yo quería ayudar a los niños que tenían cáncer y pensé: «¿Cómo puedo hacerlo?». Fui al Ayuntamiento y me hablaron de AFANOC. En aquel momento yo tenía l'Illa del Tresor y mi vecino era Sergi, del Cèltic. Se lo propuse y no se lo pensó dos veces. Nos tiramos a la piscina sin experiencia. Y ahora vamos a hacer veinte años.

SERGI: La iniciativa va sortir de la Isa. Érem veïns i un dia m'ho va comentar. Em vaig animar de seguida i vam començar a donar-hi voltes. La primera festa la vam fer a l'Escola El Palau, amb molta ajuda de la gent de l'Illa del Tresor i del Cèltic. Recordo moltíssima gent; va ser tot un èxit.

De totes les edicions viscudes, quin record us explica millor per què ha valgut la pena continuar?

ISABEL: Recuerdo especialmente a un niño que había conocido cuando era voluntaria en Vall d'Hebron. Era muy pequeño y verlo en la fiesta, tan feliz, me hizo entender por qué hacíamos todo aquello. Cuando ves lo que viven estas familias, te das cuenta del significado de cada esfuerzo y de las ganas de conseguir recursos para darles un poco de tranquilidad.

SERGI: Hi ha molts moments, però em quedo amb els gestos petits. Recordo especialment un sobre rosa amb 50 euros que encara conservo. Al final, més enllà de les xifres, són aquestes coses les que et fan veure que la gent s'implica de veritat i que l'esforç té sentit.

La gent veu la festa, però què hi ha darrere que gairebé no es veu?

ISABEL: Empezamos a moverlo todo desde septiembre: reuniones, llamadas a entidades, empresas y comercios, buscar regalos para la subasta, redes sociales, coordinación con el Ayuntamiento... Todo esto lo hacemos compaginándolo con nuestros trabajos. Acabas agotado, pero también muy orgulloso cuando ves el resultado.

SERGI: Una de les feines més difícils és arribar a tots els comerços que volen col·laborar. Hi ha molta predisposició, però falten mans i temps per visitar-los, recollir aportacions i coordinar-ho tot. La festa dura un matí; la feina, en canvi, són molts mesos.

Després de vint anys, en què s'ha convertit tota aquesta recaptació?

SERGI: Fins al quinzenà aniversari, quan jo encara era president, havíem recaptat prop de 300.000 euros. Cada any AFANOC ens indicava quines necessitats hi havia i les aportacions anaven a projectes concrets: la Casa dels Xuklis, programes als hospitals o millores per als infants i les famílies. El més important sempre ha estat que els diners tinguessin una utilitat real.

ISABEL: Nosotros seguimos destinando lo que conseguimos a la Casa dels Xuklis y a las necesidades que marca AFANOC. Para mí, lo importante es que una familia que tiene que desplazarse porque su hijo está en tratamiento pueda tener allí una casa, una cocina, un lugar donde estar y pasar ese proceso con un poco más de tranquilidad. Eso es lo que da sentido a todo.

Enguany els vint anys arriben amb un canvi d'escenari. Què podem avançar d'aquesta edició?

ISABEL: La fiesta es el 22 de noviembre, domingo por la mañana, y este año se hace en la plaza del 1 de Octubre, no en la plaza de la Libertad. Novedades todavía no sabemos qué habrá, porque lo estamos preparando y aún no tenemos nada cerrado.

Vint anys després, de què us sentiu més orgullosos i què us agradaria que quedés quan vosaltres ja no estigueu al davant?

ISABEL: Me siento orgullosa de haber podido ayudar a estas familias en momentos tan duros. Todavía hay madres que me llaman para darme las gracias, y eso me emociona muchísimo. También estoy orgullosa del equipo que tenemos: somos una piña. Yo pienso que tenemos que llegar hasta los treinta, porque aún somos jóvenes y podemos seguir ayudando y poniendo nuestro granito de arena. Cuando acaba la fiesta y ves a la gente implicada, piensas: «Ha valido la pena».

SERGI: Suposo que a tothom li agrada que un projecte com el que vam començar la Isabel i jo faci vint anys i que hi hagi tantíssima aflluència de gent. M'agradaria que seguíss el mateix format o altres formats, però que al final continués sent una festa del poble. Jo penso que això ja fa temps que es dona així. ◀

«Quan acaba la festa i veus la gent implicada, penses: “Ha valgut la pena”.» Isabel Romero

El Rusc

L'associació juvenil 'El Rusc' recupera la iniciativa amb antics organitzadors i amb l'Associació de Veïns Les Guardioles.

"Volem que la gent torni a viure una experiència que durant molts anys va formar part de Molins de Rei."

► **Terror Les Conserves** torna aquest 31 d'octubre després de dos anys d'aturada. El passatge del terror va néixer l'any 2014 impulsat per membres de l'Associació de Veïns de les Conserves i es va mantenir fins a la dissolució de l'entitat, l'any 2024. Ara, l'associació juvenil El Rusc recupera la iniciativa amb antics organitzadors i amb l'Associació de Veïns Les Guardioles. Una boda a punt de començar serà el fil conductor d'una nit amb actors, decorats, maquillatge i molts ensurts.

Terror Les Conserves torna després de dos anys sense celebrar-se. Com heu aconseguit recuperar-lo?

Terror Les Conserves és una activitat que es feia des de l'any 2014 de la mà de l'Associació de Veïns de les Conserves, i alguns membres del Rusc ja hi participàvem.

La iniciativa va sorgir d'uns membres de l'associació de veïns molt aficionats al terror que volien crear un passatge del terror per al barri. Malauradament, l'AVV de les Conserves es va dissoldre l'any 2024 i l'activitat es va deixar de fer.

Des del Rusc volíem recuperar-la, però no disposem d'un espai propi. Per això vam decidir coordinar els antics organitzadors amb l'Associació de Veïns Les Guardioles, que actualment ocupa el local. D'aquesta manera podem tornar a fer l'activitat i, alhora, complementar les propostes que Les Guardioles està impulsant als dos barris.

Sense revelar-nos massa sorpreses, què es trobarà aquest any qui s'atreveixi a entrar-hi?

Cada any *Terror Les Conserves* té una temàtica i una història diferents. Aquest any, les persones que s'animin a venir s'endinsaran en una boda que està a punt de començar i on alguna cosa està a punt de canviar-ho tot a pitjor.

Durant el recorregut aniran descobrint la història i els diferents escenaris que tot l'equip ha ideat perquè se sentin com si fossin dins d'una pel·lícula.

Darrere d'uns minuts de terror per al públic hi deu haver mesos de feina. Com es construeix un passatge així des de zero?

Comencem aproximadament al març, quan ens reunim per decidir a grans trets la temàtica i pensar quins elements haurem de comprar o preparar, sobretot els nous tipus d'ensurts.

A partir d'aquí fem reunions de

seguiment per desenvolupar la història, els personatges, els cartells, les entrades i tot el que necessitem. Dos o tres caps de setmana abans comencem a construir els elements mòbils i les decoracions. El cap de setmana anterior muntem l'estructura interior, amb les teles, les parets i els llums.

I el mateix dia 31, amb l'ajuda també d'alguns alumnes que fan el servei comunitari, preparem durant tot el dia les carpes i les decoracions exteriors perquè a la tarda estigui tot a punt.

I quanta gent cal perquè, quan s'apaguin els llums, tot funcioni?

Hi participa molta gent. Tindrem quinze o més actors a l'interior, a més dels voluntaris de les dues associacions que s'encarregaran de la venda i el control de les entrades.

També hi col·laboren alumnes del servei comunitari i altres voluntaris que participen en el disseny d'algunes parts de l'interior del passatge.

L'objectiu és passar por, però també passar-s'ho bé. On poseu el límit?

Tot i tenir una temàtica de terror, és un passatge prou familiar. No recomanem l'accés a menors de deu anys, encara que sabem que hi haurà infants de nou anys que s'ho passaran en gran i persones de setanta-cinc que estaran aterrides.

Les persones que hi participen tenen experiència d'altres anys i tenim molt clar que això és un espectacle per gaudir.

Si detectem que algú ho està passant malament, l'activitat s'atura i els actors deixen d'anar darrere d'aquell grup. Ens adaptem a cada situació.

Tampoc recomanem l'accés a persones que es puguin veure afectades per les màquines de fum o pels llums estroboscòpics.

El Rusc és una associació molt jove. Qui sou i quin tipus d'ac-

tivitats voleu impulsar a Molins de Rei?

El Rusc és una associació juvenil que organitza activitats d'oci alternatiu i econòmicament accessibles per a joves, famílies i tota mena de persones.

L'associació ha nascut oficialment aquest 2026, però des de l'any 2022 ja fèiem programes de ràdio propis i organitzàvem diferents activitats sense estar constituïts formalment.

Molins és un poble caracteritzat per una gran xarxa d'entitats i activitats. Des del Rusc volem complementar-la impulsant propostes alternatives que no sempre són tan fàcils de trobar.

Quan s'acabi la nit, què us faria pensar que recuperar Terror Les Conserves ha valgut la pena?

Que aquesta nova edició torni a tenir l'acollida de les anteriors. Que la gent en tingui ganes, vingui, gaudeixi i torni a viure una experiència que durant molts anys va formar part de Molins de Rei.

Que recuperi aquella il·lusió, que torni a omplir-se i que demostrï que continua havent-hi ganes de fer coses diferents, de trobar-se i de compartir moments. I, sobretot, que sigui una oportunitat per tornar a fer poble i fer barri. ◀

Terror Les Conserves

31 d'octubre · de 20.30 a 1.00 h

Plaça d'Antoni Marca, 5B

Venda d'entrades: 24 d'octubre

D'11.00 a 13.00 h: socis del Rusc i de l'AVV Les Guardioles

De 16.00 a 18.00 h: no socis

Donatiu: **1 € per a joves no socis, 2 € per a no socis.**

Torns:

20.30–21.30 h

21.30–22.30 h

23.00–00.00 h

00.00–01.00 h

Les entrades solen esgotar-se ràpidament.

Més informació:

@terrorlesconserves

CEM: molt més que fer muntanya

► Encara hi ha socis que, quan van al Centre Excursionista Molins de Rei, diuen «me'n vaig a la UEC!». La frase conserva la memòria d'una entitat nascuda el 1961, quan constituir una associació en plena dictadura era una cursa d'obstacles. Obrir una delegació de la Unió Excursionista de Catalunya va permetre posar-la en marxa. El 1979 va adoptar el nom actual; avui, seixanta-cinc anys després, el CEM supera els 800 socis i sòcies.

El seu president, Llorenç de Diego, el defineix a partir de tres pilars: esport, cultura i acció cívica. Una manera d'entendre l'entitat que explica la varietat de persones i iniciatives que hi han trobat lloc. Hi ha hagut una coral, un grup de teatre que per la Castanyada feia riure la vila, una secció de boletaires i fins i tot una caminada nocturna de misteri, la Bruixeta, que, segons recorda, «va morir d'èxit».

Avui hi conviuen les seccions de senderisme, medi ambient, alpinisme, escalada, tir amb arc

i muntanya en família. Al seu costat, diferents comissions sostenen les cites que marquen el calendari del Centre: la Marxeta a la tardor, el pessebre al Puig Madrona a l'hivern i les travesses de resistència i la Caminada a la primavera. La Molins-Montserrat i la Molins-Vilafranca formen part d'aquest mapa de camins compartits.

La vida del CEM també passa pels concerts d'estiu, les sortides del grup Anem al Teatre i les colles de veterans que es troben per caminar. Noms com Terapius, Xerrameques o Santa Creu parlen d'una entitat feta de grups amb vida pròpia. L'any 2020, el trasllat del carrer Major a les antigues dependències de la Biblioteca Pau Vila va obrir una nova etapa.

Conèixer l'entorn també vol dir defensar-lo. El Centre ha acollit iniciatives de protecció del medi natural, des de l'oposició a un abocador al Papiol fins a la mobilització contra el vial de cornisa de Collserola. La defensa dels costums i les tradicions catalanes

també està recollida als seus estatuts. El Botànic, visitat per escoles i associacions, acosta les plantes de la serra a persones que potser mai no s'havien aturat a observar-les.

Tot plegat funciona amb dedicació voluntària. Les seccions tenen representació a la junta i les comissions s'organitzen per repartir-se les feines. El relleu és una necessitat real: algunes activitats desapareixen quan ningú no les pot continuar i d'altres neixen quan hi ha qui les vol impulsar.

Ara, les restriccions per la pesta porcina africana condicionen l'activitat a Collserola i han impedit estrenar la cursa Camins de Collserola, preparada amb Trail-Vicious. Les ganes, però, hi són. «Si un grup de socis s'engresquen i tenen una iniciativa, des de la Junta sempre farem mans i mànigues per portar-la a terme», afirma Llorenç. Una disposició que ajuda a entendre com el CEM continua fent camí, dins i fora de la muntanya. ◀

Sergio Bonafonte

► «Si mai em perdo, no em busqueu a Molins de Rei.» Ho deia el Sergio quan la vila encara no li feia el pes. Ves per on, avui s'hi sent integrat i ben acollit. La vida, de vegades, ens porta la contrària.

Va néixer a Plenas, un petit poble de Saragossa, i viu a Barcelona. Guarda bons records de la infantesa en família. El camí cap a la medicina, però, va tenir unes quantes cruïlles: treia matrícules en física, li agradava la literatura i s'interessava per la psicologia. Un professor d'història li va recomanar estudiar Medicina i fer-se psiquiatre. Va entrar a la facultat amb aquesta idea, però l'oftalmologia el va acabar convencent.

La professió l'ha portat a ensenyar patologia ocular durant deu anys a Barraquer i a especialitzar-se en retina i vitri a Houston, sobretot en retinopatia diabètica. Molins, però, tenia altres al·licients: els pares hi vivien i molts pacients de la vila anaven a visitar-lo a Rubí, on havia guanyat una plaça. Va obrir

consulta a Molins amb l'ajuda del doctor Fàbrega, que li va enviar els primers pacients. El 2011 va participar de bon grat en l'homenatge a Fàbrega. Hi ha suports que no s'obliden.

Tampoc no s'obliden les famílies que ploraven d'alegria quan, després d'una operació de cataractes, el pacient tornava a veure-hi. Ni la tristesa de veure envellir aquells que va conèixer amb quaranta anys. Primer l'avi, després el pare i ara el fill: atendre diverses generacions l'il·lusiona. Però sap que no sempre pot donar bones notícies. Quan la vista és irrecuperable, defensa parlar-ne amb honestedat.

I quan surt del quiròfan? La música. De petit ja tocava el piano a La Salle, i a casa l'afició venia de lluny: l'avi era guitarrista. Escriu lletres, compon i ha dedicat una cançó al seu poble, amb records de la seva vida. Si la cirurgia exigeix decisions difícils i comporta estrès, la música li dona el respir que necessita. No són dues vides separades: molts pacients també

el segueixen al canal musical i al seu programa de televisió. Entre una cosa i l'altra, diu, ja té el dia ben ple.

La família té un lloc propi entre tanta activitat. Té tres fills i quatre nets, que l'omplen d'alegria. El Sergio, el fill, porta l'administració de la clínica. Amb l'Elena comparteix professió i coneixements, però també el plaer senzill d'anar a dinar junts. No tot passa a la consulta.

Ensenyar també l'ha acompanyat sempre: ha escrit llibres, ha participat en congressos i ara divulga al seu canal d'oftalmologia. El mouen els avenços de la ciència i les possibilitats de la música, amb la mateixa il·lusió que quan tenia quaranta anys. Sempre li falten coses per descobrir. Ganes d'aprendre, no n'hi falten. I de seguir endavant, tampoc. Potser per això val més no donar res per fet. Ni tan sols allò de no buscar-lo a Molins. ◀

pummarò

LA VERA PIZZA ITALIANA

pummarò

DEMANA ONLINE

PUMMARÒ, ARA TAMBÉ ONLINE

Restaurant

Take Away

Delivery

ESCANEA

i fes la teva comanda

692 934 432
936 801 792

Av. Onze de Setembre, 3
Molins de Rei

pummaro.es